

Initiativ her har at løse, og af den Maade, paa hvilken denne Opgave hidtil er løst, kan heller ikke være enig med de yderliggaaende Kredse indenfor Huslejerorganisationerne eller med det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen i, at vi bør tilrettelægge Forholdene paa en saadan Maade, at vi kan blive ved en permanent Huslejeloggivning med de Konsekvenser, som dermed følger.

Det ærede Medlem udtalte nu, at der ikke kunde være Tale om Berettigelsen af den Betragtning, at Byggeriet vedvarende er for dyrt. Det ærede Medlem gav en omfattende Skildring af dette Punkt. Det ærede Medlem siger, at der i København næsten udelukkende arbejdes paa Akkord og i Provinsen næsten udelukkende paa Timeløn, og derfor kunde man ikke sammenligne Lønningerne i København med Lønningerne i Provinsen; og, siger det ærede Medlem, naar disse Akkordlønninger i København, som højst ligger 70 pCt. over Priskuranten i 1914, kan give et godt Udbytte for Arbejderne, endskønt Pristallet ligger 98 pCt. over Priserne i 1914, saa ligger det i, at der her i København indenfor Byggeindustrien arbejdes i et Tempo, som for mange af de arbejdende har højst skæbnsvangre Følger med Hensyn til Bevarelsen af deres Helbred. Saaledes forstod jeg i det mindste det ærede Medlem. Ja, det er muligt, at der arbejdes i et saadant Tempo, men det er ikke just det umiddelbare Indtryk, man har, naar man iagttager dette Arbejde. Der er ærede Medlemmer, der siger jo, men ogsaa paa dette Omraade gælder det vel, at det sete afhænger af Øjenene, der ser. Mig forekommer det i det mindste ikke, at dette Tempo altid udfoldes i et Omfang, som virker imponerende paa Tilskueren. Der kræves maaske mere for den ene end for den anden for at imponeres, naar man staar og iagttager Arbejdstempoet paa en Byggeplads. Paa mig har det i al Almindelighed ikke virket imponerende; jeg vil endogsaa bekende, at jeg har iagttaget et Arbejdstempo ved et Byggeri, der har imponeret mig i en ganske anden Retning, paa en ganske anden Maade.

Men det være nu, som det være vil, i hvert Fald er der et ganske mystisk Forhold her; thi hvis der skal arbejdes i et urimeligt, voldsomt og sundhedsfarligt Tempo for overhovedet gennem disse Akkordsatser at opnaa en Indtægt, som svarer til Prisforhøjelsen siden 1914, saa undrer det mig, at man fra Arbejdernes Side arbejder efter disse Satser. Arbejderne vil ganske utvivlsomt have det i deres Haand at tilvejebringe Vilkaar, hvorefter der arbejdes paa Timeløn,

og hvis det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen sammenligner den Timeløn, der nu kan opnaas, med den, der var opnaelig i 1914, saa tror jeg, det ærede Medlem kommer et betydeligt længere Stykke paa den anden Side af Pristallet, end han var under Pristallet med Hensyn til Akkordsatserne i Forhold til Satserne i 1914. Hvis det ærede Medlem, hvad han naturligvis har haft Lejlighed til, vil anstille denne Sammenligning, hvad Timelønnen angaar, vil han komme til det Resultat, at der ikke var Anledning til at arbejde — naar det vel at mærke sker mod Timebetaling — i et Tempo, der staar i noget Misforhold til det, hvori man arbejdede i 1914, for at holde en Indkomst, der ligger betydeligt over den, som Pristalstigningen foranlediger. Jeg skulde tro, at der intet er i Organisationernes Historie, der tyder paa, at man særlig skulde lade sig bestemme af filantropiske eller samfundsmæssige Hensyn, og altsaa tør man vel heller ikke antage, at det, naar man foretrækker Akkordsatserne, skulde være paa Grund af, at man derigennem ser Vejen til et meget hurtigere Byggeri og en derigennem meget mere energisk Imødegaelse af den vanskelige Boligsituation end gennem Arbejde paa Timeløn!

Jeg finder ikke nogen Anledning til at komme ind paa de Skildringer af, hvad der kræves udført af Arbejde for en daglig Indkomst som den, det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har opgjort. Jeg kan naturligvis kun glæde mig, naar det ærede Medlem nærer en saa ubetinget Tillid til min Evne til at tage fat, ogsaa korporligt, og i hvert Tilfælde naar han sætter mine Muligheder saa meget over de Muligheder, som han tillægger Venstres Ordfører, efter hvad han har sagt her i Dag. Jeg havde nær sagt, at det kunde jo være et Forsøg værd. I hvert Fald maa jeg sige, at de Tal, som det ærede Medlem nævnte med Hensyn til, hvilken Last der pr. Dag skal løftes op i en vis Etagehøjde, kan lyde ret imponerende, ogsaa naar man omsætter det i Tønder Korn, som det ærede Medlem, for at oplyse særlig Venstres Medlemmer, gjorde. Det er jo et Tal, der kan lyde ret imponerende, men enhver, der har beskæftiget sig med Kornopbæring, vil vistnok vide, at med den Øvelse, man deri ret hurtigt erhverver sig, er det Kvantum slet ikke paa nogen Maade uoverkommeligt eller ukendt. Om jeg vilde kunne paatage mig det, tvivler jeg dog meget paa, fordi jeg savner denne Øvelse. Det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen har i sin Tid paa sit specielle Omraade haft den, og jeg maa derfor vente, at hvis jeg skulde gøre